DIE V JULII

IN FESTO

SANCTI MICHÆLIS DE SANCTIS

CONFESSORIS

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter seq.

ORATIO.

Misericors Deus, qui sanctum Michælem, Confessorem tuum, morum innocentia et mirabili charitate præstare voluisti : concede, quæsumus ; ut ejus intercessione a vitiis liberati et igne tui amoris succensi, ad te pervenire mereamur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Michæl de Sanctis, Vici in Hispania citeriore piis et honestis parentibus natus, mundum antea contempsisse quam agnovisse visus est. Pene infans perpetuam virginitatem Deo vovit ; cumque rei conscius pater nuptias illi per jocum proponeret, in lacrymas effusus puer atque ad Deiparæ Virginis aram confugiens emissum votum ferventius renovabat. Sexennis ad sanctorum vestigia sectanda in Monsenii speluncam secessit, in qua, dum patientis Christi mysteria in genua provolutus piis sensibus lacrymisque prosequitur, a patre repertus, domum redire coactus est. Neque tamen de præconcepto severioris vitæ proposito quidquam remisit. Unicum illi erat cœlestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, innocentis vero carnis ma

ceratio major quam ut tenera illa ætas ferre posse videretur. Nam ter in unaquaque hebdomada jejunans, somnum super sarmentorum fascibus, saxo capiti supposito, carpens, flagellis in seipsum sævire, et etiam aliquando corpusculum sancti Francisci exemplo in spinarum acervum conjicere et cruentandum volutare non dubitavit, quin, tamen singulari Dei beneficio spinæ illæ purissima membra attingerent atque in minimo offenderent. Quibus aliisque cruciatibus admirabili illi pœnitentiæ proludebat, quam postea ad hominum stuporem tantopere adauxit.

R. Honestum.

LECTIO V.

ANNO ætatis duodecimo nondum expleto solus et pedes egrediens de domo et cognatione sua Barcinonam contendit, ibique Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Ordinem inter calceatos amplexus, quamprimum per ætatem licuit solemnia vota nuncupavit. Paucis inde post mensibus ad strictiorem Discalceatorum ejusdem Ordinis Familiam se transtulit. In hac nova Regularis disciplinæ palæstra mirum est quot quantisque virtutum incrementis etiam inter continuas studiorum exercitatioues anteactæ vitæ sanctitatem cumulaverit. Tanto enim studio singulas Instituti leges observabat, ut nullam ex eis præteriisse compertum fuerit. Virginitatem, quam quinquennis Deo voverat, non modo inviolatam servavit, verum etiam præclarissimo Dei munere nunquam carnis illecebris allectus est, neque in mente cogitationem ullam minus honestam habuit. Arctissima præditus paupertate, per plures annos neque cubiculum habuit neque pulvinar ubi caput reclinaret. Christi mansuetudine indutus, cum omnibus patiens fuit et misericors ; iis qui sibi contumelias aut damnum intulerant, semper pro malo bonum reddidit. Invicta in adversis enituit fortitudine. Prudentissimus in aliorum regimine, sibi se judicem acerrimum, reliquis vero humanissimum patrem exhibuit.

R. Amavit.

LECTIO VI.

Cum Deum totis viribus diligeret, ab ipso maximis locupletari meruit charismatibus. Nam crebris et mirificis rapiebatur extasibus, quibus vel in sublime toto assurgebat corpore, vel cœlum ascendere videbatur cum aut de Dei bonitate loqueretur, aut sacris operans calicem elevaret. Nec minori erga proximos charitate flagrabat, quos et privatis consiliis et publicis concionibus et assidua sacramenti pœnitentiæ administratione juvare nunquam prætermisit. Cum vero virtutes ejus non populi modo, sed viri principes admirarentur, ea tamen erat animi dimissione, ut se dæmonibus ipsis deteriorem affirmaret. At humani generis Redemptor, cui exaltare humiles in deliciis est, hunc servum suum fidelem peculiari voluit illustrare prodigio, qno ipse divini sui Cordis mysticam commutationem cum corde illius inire dignatus est. Hoc itaque charitatis incendio decumbens spiritum Deo reddidit Vallisoleti die decima Aprilis, anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, ætatis suæ trigesimo tertio. Quem multis ante et post obitum miraculis clarum summus Pontifex Pius sextus Beatorum fastis adscripsit. Pius vero Nonus Pontifex Maximus sacro cardinalium aliorumque fere tercentorum Antistitum Ecclesiæ et Apostolicæ sedis jura strenue contra insidiantes hostes propugnantium senatu circumdatus, recurrente plausu Urbis et Orbis sacro Pentecostes die, octava Junii anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi, in Vaticana Basilica illum novis fulgentem signis Sanctorum catalogo solemni ritu accensuit.

R. Iste homo.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Respondens Jesus, *ut in Festo* S. Aloisii Gonzagæ, *die* 21 *Junii*.

Imprimatur,

✠ E.-A. Archpus Quebecen.